

עומדים. בכל מקום שרוח
עליונה היתה באה ושורה, ודאי
באותו מקום ששורה יש בו
ממשות ועומד באות ונס. בן אדם
שהוא מעפר, ועד שלא שורה בו
ניצוץ של רוח של מעלה - אין
בו ממש. כיון ששורה עליו, יש
בו ממשות וקם על עמדו.

ואם תאמר, זה לבדו? בא ראה
ממטה אהרן שהוא עץ בלא
ממשות כלל, כיון ששלח בו
הקדוש ברוך הוא מעט רוח, קם
על עמדו ונעשתה ממנו בריה
ממש. ומה עץ שאין דרכו בכף,
כיון ששלח הקדוש ברוך הוא בו
מעט רוח, עמד על עמדו והיה בו
ממש - כרובים שהם קדושים
ועומדים בקדושה כדגמת מעלה
על אחת כמה וכמה.

בכר זמן שישאל היו זכאים,
הכרובים היו דבוקים בדבוק
פנים בפנים. כיון שסרחו, היו
חוזרים פניהם זה מזה. מנין היו
יודעים? כאן נחלקו עמודי
העולם. אבל בעשן של הקרבנות
ובקרבנות על גבי המזבח
והפניהם כאשר מברכים את העם
- באלו השלשה היו יודעים סוד
הכרובים שמחזירים פנים זה
מזה, והקדוש ברוך הוא רוצה
בתשובת בניו.

בעשן הקרבנות, כאשר היו
ישאל זכאים, ענן היה עולה
למעלה בדרך ישרה כמקל מעטר,
אם לצד מזרח אם לצד מערב או
בכל קצוי העולם - בדרך ישרה
היה עולה. וכאשר לא נטה לימין
או לשמאל, אז רצון נמצא
למעלה ומטה, והקדוש ברוך
הוא רצה במעשיהם של ישראל
באהבה יתרה.

בקרובן שעל המזבח, כאשר היו
ישאל זכאים, היתה נראית על
גבי אש המזבח דמות של אריה

קיימין, בכל אתר דרוחא עלאה הנה אתי
ושרייא, ודאי בההוא אתר דשאר, אית ביה
ממשו וקיימא באת וניסא. בר נש איהו
מעפרא, ועד לא שרא עליה נציצו דרוחא
דלעילא, לית ביה ממשו. כיון דשריא עליה
אית ביה ממשו וקיימא בקיומא.

ואי תימא דא בלחודוי, תא חזי, מחוטרא
דאהרן, דאיהו אעא בלא ממשו כלל,
כיון דשדר ביה קדשא בריך הוא זעירו
דרוחא, קאים בקיומא ואתעביד ביה בריה
וממשו. ומה אעא דלאו אורחיה בכף, כיון
דשדר ביה קדשא בריך הוא חד זעירו דרוחא,
קאים בקיומיה והנה ביה ממשו. כרובים
דאינון קדושה וקיימן בקדושה כגוונא
דלעילא על אחת כמה וכמה.

בכר זמנא דישאל היו זכאין, כרובים הוו
דביקן בדביקו אפין באפין, כיון דהוו
סרחין הוו מתהדרין אפיהו דא מן דא. מנא
הוו ידעי, הכא אפליגו עמודין דעלמא. אבל
בתנא דקרנא, ובקרנא על גבי מדבחה
וכהנא כד בריך ית עמא. באינון תלתא הוו
ידעי רזא דכרובים מהדרן אנפין דא מן דא,
וקודשא בריך הוא בעי תיובתא דבנוי.

בתנא דקרנא, כד הוו ישראל זכאין, תנא
הנה סליק לעילא באורח מישר
בעטורא בקולפין, אי לסטר מזרח אי לסטר
מערב או בכל סייפי עלמא באורח מישר הנה
סליק. וכד לא סטא לימינא ולשמאלא, כדיון
רעותא קיימא לעילא ותתא וקודשא בריך
הוא אתרעי בעובדין דישאל ברחביבו יתיר.

בקרנא על גבי מדבחה כד הוו ישראל
זכאין, הנה מתחזי על גבי אשא
דמדבחה דיוקנא דאריה דאכיל קרנא על